

Balanç de l'any

Si haguessin de resumir en poques paraules allò que ha estat l'any 2013 per a la majoria dels ciutadans de l'estat espanyol, del qual encara formem part, hauríem de dir que ha estat un any d'encefalograma pla en l'aspecte econòmic; d'atur i precarietat en l'àmbit laboral; d'empobriment i creixent desigualtat en el que fa referència al conjunt de la societat i de regressió en l'àmbit democràtic. Un any de desposseïment de drets i de retrocs en les llibertats. Les polítiques que el Partit Popular practica des del govern ens han portat a un país on el dia a dia es construeix a base de mentides i el futur no té horitzons. Volen consolidar una societat cada cop més desigual i empobrida, on pocs disposin de privilegis i molts, la majoria, resti submissa.

Amb aquest panorama, el 2014 s'albira una conflictivitat laboral i social creixent. Enguany ha estat un any de conflictivitat molt elevada, amb múltiples i diverses respostes laborals i socials, però la manca de perspectiva global i horitzó polític en l'acció ens pot fer córrer el perill de caure en la resignació. Per això, quan la democràcia i la ciutadania estan en perill, és necessari organitzar la resposta i la proposta, fer créixer la consciència social.

Allò que acabi sent l'any que ara comença dependrà de la capacitat que tinguem les víctimes de la crisi i les seves organitzacions polítiques i socials de construir una alternativa creïble. Som molta gent els que coincidim amb el diagnòstic de la situació. Són també molts els que ens trobem en els espais de resistència i lluita contra l'ofensiva neoliberal, conservadora, centralitzadora i anticatalana. Però aquests espais continuen sent fragmentats. La pluralitat d'espais és útil quan permet millorar l'eficàcia, la legitimació social i promou les iniciatives d'acció. Però és fonamental anar avançant en dinàmiques socials més participatives i globals per evitar l'excessiva demarcació organitzativa que acaba produint compartiments estancs, on cada moviment o organització es preocupa del seu centre d'interès però no mira cap als costats.

Potser ha arribat l'hora de pensar com construïm alguna cosa tots plegats; per sumar, per guanyar, per canviar-ho tot, junts i juntes. Aquesta és una reflexió cada vegada més necessària i és indissociable de l'exercici del dret a decidir, que ara té un acord transversal i majoritari per iniciar el seu procés, primer al Congrés i clarament amb proposta de data i pregunta.

Al llarg de l'any que ara acaba, les organitzacions i moviments que lluitem contra el sistema no hem sabut superar un enfocament organitzatiu segmentador i moltes vegades excloent. Jo crec que la qüestió no passa tant per reelaborar les distincions ideològiques que ara separen les diverses organitzacions com per cercar fórmules organitzatives que fomentin el treball cooperatiu, que potenciïn l'acció col·lectiva i permetin donar la batalla en tots els fronts en l'ofensiva de la dreta que s'està produint.